

F. L. VĚK.
 Obraz z dob našeho národního probuzení.
 NAPSAL ALOIS JIRÁBEK.

Paula skutečně dala se do čtení. S počátku jen listy přemítala, zvědavě do nich nahlížejíc, ale pak jí jeden z výstupů nějak za bavil. Četla ho, četla druhý a ten za ním, a již nechtěla vypravování autorky ve druhém pokoji. Jeho dílo jí všecko upoutalo. Četla s velikou dychtivostí.

Maminka jí volala na mléko. Hned ošla. Četla ještě výstup dočítala. Proto pospíchala. Než nepřečetla, neboť někdo zaklepal na dveře. Rychle se vztyčila. Dvěře se otevřely, a vstoupil světlý panáček, útlý a štíhlý, příjemného líc, dle všeho student. Byl to mladý filosof František Věk.

Nebylo tedy divu, že mladý filosof, jenž dosud nikdy nezacházel s damami, upadl v rozpaky, a to v nemalé. Tolik ženských najeďnou a nad to ještě takové od divadla. Těch se bál, citě vůči nim svou nedostatečnost a neobratnost.

Tak si ho prohlížely i ta žabka, i panna Lotty! Stěsti také, že paní Butteauová přišla s čerstvým koflíčkem a konvičkou kávy. Nastávající učitel musil pít a měl aspoň tím ruce zaměstnávat a po případě kam své oči obrátiti, nežli se poněkud sebral. Bylo by mu asi bývalo nejprve podrobti se četným otázkám paní Butteauové, týkajícím se jeho samého i jeho umění hudebního (nebo paní byla zvědavá), ale tomu ušel na tu chvíli tím, že panna Lotty byla by ráda ještě něco zaslechla o loži Pražských frajmaurků. A tak o nich, když se všichni zase usadili, avázala řeč několika otázkami. Paula stála teď u dveří, lehko o přepa o lenoch židle, zrovna proti Lotty a mladému doktorovi.

První otázka mlu. Lotty, jak jí na německé osuili psali, byla:

"A s tím políbením bratrským a sesterským to skončí, doktore?"

"O nikoliv, panno —"

Paní Butteauová několika slovy mladému filosofovi vysvětlila, o čem tu běží.

"Po tom libání," vypravoval Thám, "počne se katechismus —"

"Oh, toho bys se nejvíce bála!" zvolala skádlivě Bettyna, hledíc na nejstarší sestru.

"Však to jest také těžký katechismus," pravil doktor. "Na př.: Oč má každý mistr a každá mistrůva lože nejvíce dbáti?"

"Nuže?"

"Oč?" ptaly se sestry najednou.

"Aby byla lože dobře zavřena. Druhá otázka té kandidátce: Jak jste přišla do lože?"

"Dvěřmi!" vzkřikla prostředce Betty.

"Správně by panenka odpověděla. Se zavazányma očima a bránou z ocele a železa, zní odpověď. To jsou ty kordy."

Všichni se dali Bettyně do smíchu. Jen mladý filosof se zmínil.

"Víte-li ještě nějakou otázku, doktore?" ptala se Lotty.

"Co znamená ta ocelová brána? jest jiná otázka, a na tuto nová sestra odpoví: Sílu a vytrvalost frajmaurskou."

"A prosím vás, když už všechno víte, doktore, také prý mají tajná znamení, po kterých se poznají?"

"Ano — to vím. Ručky sem, panno," a chopil se Lottiných rukou. "Tu na pravici tři prsty od palece se stisknou do dlaně, tak že zůstane dva poslední. Takhle. Ty položíte do levé dlaně, tak. To je znamení učednické. Továřsky a mistrův mají jiná. A pak ještě něco. Viděla-li jste překrásný šperk hraběnky Canalové?"

"Oh, ten zlatý košíček s růžemi," zvolala Lotty všechna nadšená, "ten překrásný košíček s růžemi a nad nimi s ozdobou z rubínů?"

"Ano, ten právě. Ty rubíny, to je ohlédek nad růžemi. Košíček s růžemi a s plamínkem nad nimi, to je jejich emblem. Ten plamínek je jako připomínkou na ohně Svatojanské, na slavnost Svatojanskou; ta bývá u frajmaurů nej-slavnější a jsou při ní také sestry —"

"Ta slavnost je také v Bredovském paláci?" ptala se Lotty.

"Tam jsou schůze. Svatojanská slavnost bývá v Canalově hradi," odvětil Thám, jehož oči nyní častěji utkvěly za hovorů na mladé Paulu. Ta s něho oči skoumala a nepousta. Paní Butteauová, jak začala pomalu sklízet se stolu, plně naslouchajíc, pojednou se ozvala:

"Ale prosím vás, pane doktore, nezapomněl vy také frajmaur, že to všechno víte?"

"O, nikoliv. Nebo kdybych byl, nic byste se neobavovali. Každý frajmaur se caválo a zapísná, že bude mlčet."

"A jak tedy to vyšlo na jevo?"

"Proto že také frajmaurky se zavázaly a zapísnály," odvětil vesele doktor.

Paní Butteauová se dala do smíchu, deery byly popuzeny a zastávaly se ženské mlčenlivosti.

"Ostatně," konejšil je doktor, "nyň za císaře Josefa není potřeba takových tajností. Frajmaurky mají všechnu volnost, a vyšla již nejedna knížka o nich?"

"A z té máte svou učnost?"

"Alespoň mluvila jako kniha."

"Kdo?"

"Ta má frajmaurka."

Lotty se pohoršena odvrátila od doktora.

"Mozart je prý také u nich, u těch" — František Věk váhavě podotkl.

"Ano, chodí do schůzí do Bredovské ulice, i nápěvy k jejich písním prý jim složil. Zná-li Mozarta?" obrátil se pojednou Thám na Věka, chtěje patrně zavěsti jinou řeč a mladíka také trochu zaměstnat.

"O znám, viděl jsem ho častěji a včera jsem si našel schválně do kavárny ke Šturmům. Slyšel jsem, že tam je," odpověděl Věk.

"Bývá tam?" ptala se Lotty.

"Teď méně," odvětil za Věka Thám. "Teď je skorem pořad u Důdků na Bertramce. Kouli tam kuželky a skládá —"

"Jakže?" divila se paní Butteauová.

"I ano, kouli, a pilně; ale pojednou ho něco napadne, nechá kouleli jde, sedne si pod strom a píše —"

"A když na něj dojde řada?"

"Odkouli a jde zase komponovat a nic ho neruší, že se kolem smějí a hloučně hovoří."

"Zdá se, že při hře ho zvláště nadají pěkné myšlenky," podotkl Věk a na doklad pravil: "Pozoroval jsem ho včera u Šturmů. Hrál na billiardu u tise si při tom pohvizdoval a pak si také hzučel nějakou melodii. Najednou vytáhl z kapsy psanou knížku, podíval se do ní, pak jí zase schoval a hrál dále."

"To měl jistě da Ponteův text k nové opeře. Budou jí dávat ještě tento měsíc," dodal Thám.

"Ó, já se těším!" zvolala Lotty tleskajíc rukama; pak najednou spustila plným, zvucným hlasem z Figarovy svatby: "Non più andrai — a již byla u klavíru."

U toho zasedla Paula. Thám jí tam zavěd, vzav jí za ruku, a poprosil jí, nejvíce a nejmocněji pohledem, aby zahrála. Měla improvisovaný koncert. Paní Butteauová nechalví sklizení, vstoupila mezi dvěře a zářie mateřskou radostí hleděla na své deery. Betty tichounko přivukuje stála vedle ní. Thám bez okolků sednuv na jednu z židlí plnou pestrého oděvu naslouchal, více pak Paulu pozoroval. Mladý filosof stojel vedle něho naslouchal ze všech nejvíce pro hudbu samu i sám zpěv, ač oči jeho také více nemož Paulu pozorovaly, nežli zpívající Lotty. A pak se také ocitl vedle klavíru, ani nevěděl, sám, jak. Jen to bylo jisto, že se nějak přiznal, že je zpěvák, a že se tuze nebránil, když ho žádali, jmenovitě paní Butteauová, aby něco zazpíval. Přeslal ho, jak první akkord na klavíru zazvučel, všechna ostýchavost a dostal se pak záhy do muzikantského ohně. Lotty mu podala figurou arii z Paisiellova "La gare generose", tážajíc se ho, zná-li ji. Neznal, ale oznámil, že se přece pokusí, a zpíval z listu prý, a pěkně, že až Paula překvapeně od svých partosů po něm se pojednou obrátila, a Lotty i Thám s všichni svého obdivu neustajili i nad dovedností zpěvákovou, i nad jeho pěkným a zvucným hlasem.

To mladému Věkovi pomohlo rozhodně. Zvětlil u rodiny Butteauovy. Když dozpíval, všichni tleskali, i Paula, paní Butteauová pak ohlásila nad úsměv, vzhovraté, a řekla Paulu:

"To budeš mít učitele! Jaký je hodný ten pan Praupner!"

Zatím už děst ustal. Mladý filosof se chtěl poroučet, ale nepousta. Hlíděl na Lotty a zřevav, že se jí nejvíce ho Lotty zdržovala. Nemohl se ubrániti, posouchl a zpíval, střídavě sám a také s Lottinou.

Bezdělný koncert ukončil se třepru pak, když děst stíny podzimního dne padaly se v pokoji a klidat a nebylo dobře viděti na nosy.

Tě chvíle paní Butteauová u mlouvala s novým učitelem hodu, v kterou by přicházel; Thám přistoupil ke klavíru, kde Paula seděla.

"Četla jste už něco?" ptal se tlumenějším hlasem.

Paula přivěděla a sáhnuvši po rukopise, vyňala z něho listek, již připravený, na němž bylo napsáno: "Bude to krásné! Těším se tuze! Dnes budu čísti celý večer!"

Bylo zřejmo, že slova ta způsobila autorovi radost. V očích mu zasvitlo. V tom němá dívka chopila se náhle pera a připsala: "Ó, že nemohu v tom hrát!" Bolost těch slov zjevila se v ten okamžik také v její tváři. Míhla se jí jako smutný stín; ale zmizela, jak jí Thám stiskl ruku a ohlednuv se vzal si také cedulku, již na kvap strčil do kapsy u vesty.

Zatím už Věk dojednav s paní Butteauovou o čase a o houslích (o platu nebylo prozatím žádné řeči) poroučel se dámám; nyní již jistěji. Paní Butteauová se s ním loučila velmi srdečně, jako s důvěrným přítelem. Také Lotty i ta žabka důvěrně a vesele mu s Bohem dávaly. Jen Paula byla nějak roztržitá. Matka jí musila upomenouti. Vstala a uklonivši se zlehka, podala svému mladému učiteli ruku. Thám se měl také k odchodu oznámiv, že přinesl k rozepsání novou svou hru, na kterou se v Boudě chystají, a zanechav panu Butteauovi, jenž dnes z divadelní kanceláře Nosticeova divadla tak dlouho nešel, nějaké vzácnosti, týkající se ekonomických věcí divadelních.

Filosof odcházel ve tváři zardělý, oči zářící. Byl povznesen a potěšen. Měl radost, že to tak dobře dopadlo, neboť se bál, když sem šel. Těšilo ho, že mohl ukázat, co umí, a že se to líbilo, těšila ho neobyčejná ženská společnost i zvláště to, že se seznámil s panem Thámem.

Stmívalo se, když spolu vyšli na ulici. Na kus měli společnou cestu. Thám se mladého filosofa vyzpíval, kde bydlí, jaký je krajan. (Teď mluvili jen česky.) Když mu řekl, odkud je, zvolal vesele Thám:

"Aj, toť jsou z Hradeckého kraje. To mají štěstí! To budou mít šťastné examen u profesora Vydry."

"Nejsem z Hradece, on přeje jenom Hradeckým —"

"To je pravda. Ale to již je dobře, je-li kdo z Hradecka. Poslouchají ho?"

"Ó ano," pravil Věk.

"A tu anekdotu jim už vypravoval, jak kdosi v Němech panský synáček, u jeho otce Vydry prozkoumal, pořad na něm, na Vydrovi, hledal rohy a kopyta, myslí, že každý jezovita je má?"

"To jsem ještě neslyšel."

"Tak uslyšej. To Vydra rád vypravuje na va požádání poslouchá třeba dvakrát za rok. Ale je to výborný muž a vlastenec. Právý Staročech." Thám se zastavil a pohlednuv studentovi do očí, pravil: "A což pane Věku, četli kdy nějakou českou knihu?"

"Ó ano, pane doktore, a ne jednu —"

"Jakže?" divil se Thám a dodal: "A jaké, prosím?"

"Hájkovu kroniku, Komenského Hlubinn a Praxis pietatis, Históri o protivěstí círky české, bibli českou, také Harantovu Cestu —"

"Aj, a kde to čtli? Kde pořítili ty knihy?"

"V klášteře, u benedikťánů, u sv. Mikuláše. Dostal jsem se do zapověděného oddělení v bibliotéce —"

"Tak, toť pěkné. A co nyní čtou?"

Věk se zarazil na tu otázku, pak odpověděl: "Klasiky, a také německé spisy. V klášteře jsem neměl ani Lessinga, ani Wielanda, nic, a tak to doháním —"

"Dobře, dobře, ale na české spisy nemají zapomínat. Teď asi ne-mají nic co číst!"

Věk se přiml, že nemá.

"Tedy jim něco českého spíšim, chtějí-li totiž —"

"Ó ano, ano!" zvolal chvatně a rád ubávil filosof. "Mluví jim tu se povídám!"

"Nemohli-li se jinak ubý, nechtím jim nějaký spis u Butteauových. Jen ráč, že je jim české čtení milé. Ó, jak je takový proskrouvan!" z povzachu

Mayer SPECIAL MERIT

střevíce do školy.

Střevíce tyto jsou zvláště důkladné. Kůže je dobrá a podešve jsou z materiálu, jenž se chová hned tak nepošlabe. Jsou to jediné školní střevíce s dvojným povlakem na špičce.

Mayerovy zvláště dobré střevíce do školy vytrvají dvakrát tak dlouho jako jiné a nejsou o nic dražší. Mají pěkný vzhled, dobře padnou a pohodlně se v nich chodí.

Mayerova ochranná známka na pološvi

ZDARMA. — Po šleto nám adresu obchodníka, jenž nemá na skladě střevíce zvláště dobré do školy a my vám za to zdarma a vyplačně zašleme pěkný obraz George Washingtona ve velikosti 15x20.

Máme i Honorbíl pánské střevíce, Leading Lady střevíce, Martha Washington pohodlné střevíce, Yerma saisonní střevíce a Mayer Work střevíce.

F. MAYER BOOT & SHOE CO., Milwaukee, Wisconsin

F. Věk stane se učitelem i žákem.

Zjev mladé dívky ho překvapil.

Uklonil se a pozdravil ne bez rozpaků a počínal se omlouvat, že přichází touto dobou, že však — Tu se bezděky zarazil, hledě na dívku, jež zlehka pokrčivši ramenoma, smutně se usmála, položila na rty pravý ukazováček a pohledla ku druhému pokoji.

Proto Věk počal pokračovati tlumenějším hlasem domnívaje se, že mluví příliš nahlas. V tom zjevila se mezi dvěřmi paní Butteauová, jež neznámého jí studenta uvítala s přirozenou svou vřelostí. Stála se ještě vlnější, ano srdečnou, když se dověděla, že pan filosof přichází na posláni pana Praupnera, regenta chori u Panny Marie Sněžné, znamenitého tehdy hudebníka a komponisty, jehož mše, offertoria, nešpory, symfonie, requiem všude byly známy, jakož i opera "Ciree," že mladý pán na doporučení jeho přichází se nabídnouti za učitele hry na housle.

"Ah, ah, to je hodný pan regens chori, že pamatoval, že na to nezapomněl. A jak brzy to obstará! Máj mu říkal předevčírem, děle to nebude, a již tu jste. Toť se rozumí, že vás přijímáme — když pan Paupner, to se ví — a tu prosím — však jí tu zrovna máte — to je vaše žabka." A ukázala na Paulu. Věk byl nemálo překvapen. Paní Butteauová o pět pokračovala, nyní však hlasem tlumenějším a poněkud volněji —

"A s tím políbením bratrským a sesterským to skončí, doktore?"

"O nikoliv, panno —"

Paní Butteauová několika slovy mladému filosofovi vysvětlila, o čem tu běží.

"Po tom libání," vypravoval Thám, "počne se katechismus —"

"Oh, toho bys se nejvíce bála!" zvolala skádlivě Bettyna, hledíc na nejstarší sestru.

"Však to jest také těžký katechismus," pravil doktor. "Na př.: Oč má každý mistr a každá mistrůva lože nejvíce dbáti?"

"Nuže?"

"Oč?" ptaly se sestry najednou.

"Aby byla lože dobře zavřena. Druhá otázka té kandidátce: Jak jste přišla do lože?"

"Dvěřmi!" vzkřikla prostředce Betty.

"Správně by panenka odpověděla. Se zavazányma očima a bránou z ocele a železa, zní odpověď. To jsou ty kordy."

Všichni se dali Bettyně do smíchu. Jen mladý filosof se zmínil.

"Víte-li ještě nějakou otázku, doktore?" ptala se Lotty.

"Co znamená ta ocelová brána? jest jiná otázka, a na tuto nová sestra odpoví: Sílu a vytrvalost frajmaurskou."

"A prosím vás, když už všechno víte, doktore, také prý mají tajná znamení, po kterých se poznají?"

"Ano — to vím. Ručky sem, panno," a chopil se Lottiných rukou. "Tu na pravici tři prsty od palece se stisknou do dlaně, tak že zůstane dva poslední. Takhle. Ty položíte do levé dlaně, tak. To je znamení učednické. Továřsky a mistrův mají jiná. A pak ještě něco. Viděla-li jste překrásný šperk hraběnky Canalové?"

"Oh, ten zlatý košíček s růžemi," zvolala Lotty všechna nadšená, "ten překrásný košíček s růžemi a nad nimi s ozdobou z rubínů?"

"Ano, ten právě. Ty rubíny, to je ohlédek nad růžemi. Košíček s růžemi a s plamínkem nad nimi, to je jejich emblem. Ten plamínek je jako připomínkou na ohně Svatojanské, na slavnost Svatojanskou; ta bývá u frajmaurů nej-slavnější a jsou při ní také sestry —"

"Ta slavnost je také v Bredovském paláci?" ptala se Lotty.

"Tam jsou schůze. Svatojanská slavnost bývá v Canalově hradi," odvětil Thám, jehož oči nyní častěji utkvěly za hovorů na mladé Paulu. Ta s něho oči skoumala a nepousta. Paní Butteauová, jak začala pomalu sklízet se stolu, plně naslouchajíc, pojednou se ozvala:

"Ale prosím vás, pane doktore, nezapomněl vy také frajmaur, že to všechno víte?"

"O, nikoliv. Nebo kdybych byl, nic byste se neobavovali. Každý frajmaur se caválo a zapísná, že bude mlčet."

"Ale, pane —"

"Věk, prosím —"

"Ano, pane Věku, s Paulou budou mít trochu nesnáze. Ona chudinka totiž nemůže mluvit, pozbyla řeči, když jí bylo deset let."

Filosofem trhlo překvapení. Bezděky upřel oči na mladistvou pohledla do rukopisu. Lehký nách kmitl se jí po skráních. Věk pocítil u přímnou kontrast s tou urostlou, krásnou dívkou. Stěsti bylo, že paní Butteauová hovorně vláde mluvila. Jinak by byl sotva měl vhodného slova pro ten okamžik.

"Je naše chudinka — tak ráda by hrála a zpívala, má tolik lásky k divadlu a nadání, ó, velké nadání!"

Paula mávla rukou na znamení odporu.

"Proč bych to nefekla, ano — a výborný sluch. Učit se bude dobře. Hraje na klavír, a už dávno si přeje, aby uměla také na housle. A tak jsem vymohla na muži, aby na její přání — Ah tu je naše nejmladší, Betty" — a ukázala na Bettynu, stojel s věncem na hlavě ve dveřích. Hned také avala paní Butteauová Věka dále, do druhého pokoje. Jednala s ním laskavě, zrovna přátelsky, jako dávná známá. Mladý filosof se jí zalíbil, a což nejlépe viděti, bude učitelem desítným, a to jako by patřil do rodiny.

Věk byl jako u volání všecko, co spatřil již v prvním pokoji, ten umělecký zpořádek, jakého ještě nikde neviděl, učinil žabku, již se nikterak nemohl, tu ta žabka s rozpuštěnými vlasy, a pak Lotty tak jistě a směle si ho prohlížející, a ke všemu — Thám. Znal ho a Boudy, kdež byli ukolčovány u českých představených, znal ho i jako horec a také jako spísevatelce, aspoň dle jména.

bylo znáti upřímné zkormoučení.

"Ale zdržuji je, jsme na rozcestí," pravil Thám, podávaje Věkovu ruku. "Jsem opravdu rád. A pannu Paulu učeji hezky," dodal s úsměvem, žertovně.

"Raději bych ji naučil mluvit."

"Ba to —" a Thám tise si povzdchnuv, potřásl jeho rukou a dav mu "dobrou noc", zabořil do sousední ulice. František Věk ehvilku za ním hleděl. Pak zamířil rychlým krokem k svému bytu. Stmívalo se a chladný vítr pohvizdoval neosvětlenými ulicemi.

(Pokračování.)

Čtvrté pokolení. — Dr. Peter Fahrney & Sons Company, 19—25 South Hoyne avenue, Chicago, Ill., připravují lék známý jako Dra. Petra Hoboka, který se stal proslulým po celém světě jako odmaň lék. Lék tento předávan od otec na syna po čtyry za sebou jdoucí pokolení. Jeho dějiny sahají zpět do dob osadních. Jest to nejspíše ten nejstarší a nejoblíbenější lék na světě. Není to lék lékárnický, nýbrž dodává se lidem přímo skrze místní jednatelce, ustanovené zvláště od majitelů Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyne ave., Chicago, Illinois.

Curo Grains of Life zdarma.

Nebude již stávatí nátku na nepoměr, senáblý žaludek, chutrné ledviny, slabá játra, nervosa, hubenost a chudobu tělesného systému.

Zdraví je volné.

Pošteťte nám ještě dnes své jméno a svou adresu, dáme vám zdarma na zkoušku balíček a přesvědčte se o velké pravdě.

THE HEALTH AND HAPPINESS FOR ALL!

Správky kamen a pecí.

Kotlíky, kotle, nové rožně, zahřívací nádrží, chladicí a zahřívací herkon vodu bez vzduchu.

Omaha Stove Repair Works
 1206-1208 Douglas ul.
 Tel. Douglas 100. 8412. Ind. A. 1021.
 OMAHA, NEBRASKA.

Nejdrahoccnějším pokladem lidské bytosti jest zdravý **DOBŘÝ ZRAK**

Pozorujete-li, že vaše oči se kají a váš zrak že slabě se, neodkládejte a nechte svůj zrak prozkoumat u zkušeného optika. Nejspešnější zárukou o úplném uspokojení při zřepůsobení brejli jest vyjádření se sta a sta krajanů, kteří v oboru tom po moči hledali. Graduoval jsem jednu u nejlepší školi a mimo to mám státní dovolení.

A. CECHA, český optik a zlatník,
 1248 jižní 13. ul. Omaha, Neb.

VEREJNÁ PRAXE.

Securit, Block - TYNDALL, S. D.

Dr. J. F. Schefčík,
 OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.

1248 So. 13th Str., Omaha, Neb.

F. M. Scoblík,
 český právník
 a obháje.

Kupon na balíček na zkoušku.

Vytiskněte a zašlete jej dnoce. Na prádné linky vpište své jméno a adresu a zašlete kupon na I. C. Grains Co., 229 Pauler ulice, Chicago, Ill., a obdržíte zdarma na zkoušku balíček Curo Grains obsahem posty, zcela vyplacený.

JMÉNO _____
 ULICE _____
 MĚSTO _____
 STÁT _____

Lékařnici, s nimiž obchodujete, obdrží pro vás Curo Grains přímo a volkozávedu. Pošlete je za to. 13-18.

Feznický obchod

Feznický obchod
 vlastní na trhu 16. a William ul.
CYRILL HROMEK.

Feznický obchod

Feznický obchod
 vlastní na trhu 16. a William ul.
CYRILL HROMEK.

Feznický obchod

Feznický obchod
 vlastní na trhu 16. a William ul.
CYRILL HROMEK.

Feznický obchod

Feznický obchod
 vlastní na trhu 16. a William ul.
CYRILL HROMEK.

Feznický obchod

Feznický obchod
 vlastní na trhu 16. a William ul.
CYRILL HROMEK.